

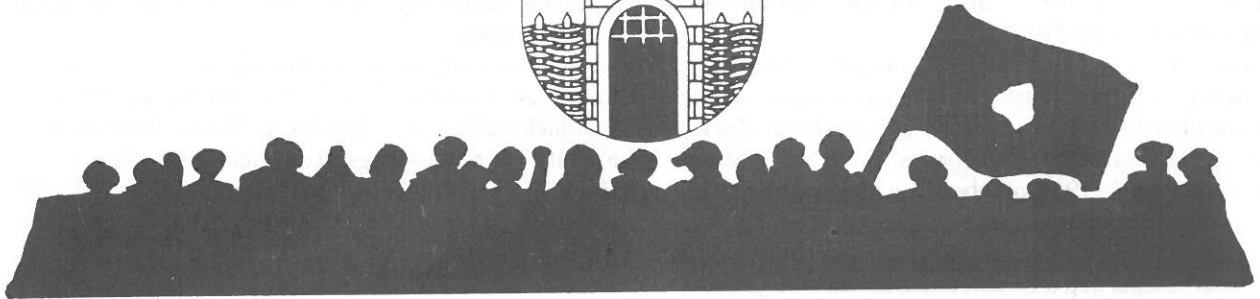
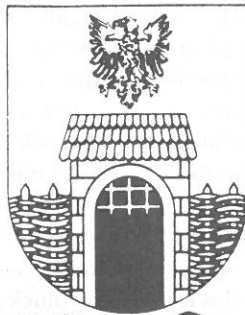
PILISVÖRÖSVÁR *Ma*

1992

PILISVÖRÖSVÁR NAGYKÖYSÉG LAPJA

4. évf. 49. szám November

Ára: 25 Ft.

OKTÓBER 23-ÁT ÜNNEPELTÜK

Tisztelt Polgármester Úr, Önkormányzati képviselők,
Hölgyeim és Uraim! Ünneplő emberek!

Köszöntöm Önöket, mert ünnepelni jöttök, nemzetünk legfiatalabb ünnepét, negyedik alkalommal szabadon. Szabadon, mert nem kell félni tömegfeloszlató akciótól, szabadon, mert aki ide jött - remélem -, erre senki által nem kötelezett.

1956. október 23-a méltatásához nem vagyok méltó. Nem voltam cselekvő részese. De mindenre emlékszem. A hangulatra, az események jó részére, már ami a községünket illeti. Csodálatos napok voltak, a községháza előtti tér feketélt a tömegtől. Mindenki az utcán volt. Mindenkit érdekelt a sorsa. Vártuk a híreket, no meg Mindszenty hercegprímást. Vörösvár fiataljai nagy számban harcoltak a fővárosban. Sokan itt a községben tartottak fegyveres ügyeletet. Itt Vörösváron egyetlen pofon sem csattant. Ennek ellentételeként 57 tavaszán 70 embert hurcoltak el napokra, hónapokra, a szovjet újramegszállók pufajkás hordalék segédcsapata.

Ha az 1956. októbere hangulatát a 89-90-es rendszerváltás idejére meg tudtuk volna őrizni, ma nem fájna a fejünk a jövőnkért. Igaz egyszer sikerült felidézni ezt a hangulatot 1989. decemberében. Akkor azt hittük, hogy ezek a romániai forradalom napjai. Vörösvár népe 56-os lelkesedéssel gyűjtött. Mindent. Emlékszem a zöltségésre, aki két láda almát, a hentesre, aki egy nagy doboz konzervet tett le. Hol vannak? Miért nem látom itt őket? 1989. decemberében 5 megrakott teherautó árut küldött Vörösvár és környéke a nékülöző Erdélynek, Romániának. Fantasztikus napok voltak! Va'jon ki sikkasztotta el a román forradalmat, va'jon ki rabolta el népünk, nemzetünk jókedvét, rendszerváltozásba vetett hitét? Nem feladatom itt 1956 eseményeit és jelentőségét módszeresen

Tartalomból:

Vörösváriak Schramberg jubileumi ünnepén

Kismama klub a Bányatelepen

Nyugdíjasoknak:
tüzelőutalványról,
az elhaltak nyugdíját ki veheti fel,
mennyivel emelkedett a nyugdíj
szeptembertől,
nyugdíjra nem jogosultak ellátása

TIGÁZ tájékoztatása

Képviselőtestületi határozatok

Milyen lesz a 206. sz.
Szakmunkásképző tanulóinak az
egyenruhája?

Betegbiztosítási kártya

Halottak napjáról

Szüreti mulatság Vörösváron

elemezni és méltatni. Engedjék meg, hogy most egyetlen szempontot domborítsak ki a sok lehetséges megközelítési mód közül.

1956. a Magyar Becsület Napja. A forradalom résztvevői a Magyar Becsület Hősei. Igaz, hogy a művelt világ cserben hagyta a magyar forradalmat, és résztvevőit, de ezt a szemrehányást a művelt világ vezetőinek kell felróni. A művelt világ polgárai előtt azonban 56 a magyar nép szabadságvágyának szimbólumává vált és hőselvé 56 hősel. Ebből a nimbuszból még 1989-90-re is futotta.

Kedden jöttem meg Bonnból a magyar-német Fórumról, ahol a két ország politikusai gazdasági, kulturális és aktuális politikai disputákban keresték az együttműködés lehetőségeit. Nem hangzott el előadás, amelyben 1956. ne említődött volna. 1956. október 23-a a Magyar Becsület Napja, mert ez a maroknyi nép bebizonyította, hogy nem tűri a zsarnokságot, a diktatúrát. 1945. után Hitler utolsó csatlósa, fasiszta nép voltunk, Kommunista szócsövekből így gyaláztak bennünket. Fasiszta volt itt mindenki. Ez volt a szolgálalkú, de Moszkvának hű zsarnokok jelszava. Ma újra cimkéznek, újra fasisztáznak, nacionalistáznak bennünket. Minden olyan törekvést, amely a 40 évig internacionalista járomba kényszerített népünk nemzeti öntudatának ébredését, vagy ébresztését szolgálja, egyes erők újra nacionalizmusnak, sőt fasizmusnak aposztrofálnak. 1956. ebben a kérdésben is aktuális példával szolgál. Az 1956-os forradalomnak, – bár a jelszó az volt, hogy aki magyar velünk tart –, nem volt nacionalista, sem antiszemita felhangja. De ez a felkelés mindenképpen antifasiszta volt. Még akkor is, ha résztvevő hősei akkor még nem tudhatták, hogy ami ellen harcolnak az fasizmus volt. Lélekölő, nyomorító, vörös totalitárius diktatúra, fasizmus. Még akkor is antifasiszta volt ha utólag a harc résztvevőit fasisztának titulálják is. 1956. bizonyítékot szolgáltatott arra is, hogy a szabad magyar föld semmiféle fasizmusnak, diktatúrának nem lehet táptalaja. hazánkban a diktatúrák mindig megszállással, a függetlenség elvesztésével tudtak tért hódítani.

Tisztelt ünneplő közösség! Az 1956-ban megérintetteknek, megperzselteknek van valami közös fűstszaguk. Ez a fűstszag az elkötelezettség és a megalkuvás hiánya. Olyan hazaszeretet, amely kiolthatatlan. Fiatal, erőteljes új demokratáinknak egyik legnagyobb támasza az 56-osok bizalma. A belföldön maradtak és a külföldre menekültek egyaránt. Van az 56-osokban, – bármilyen mértékben és formában voltak is az akkori forradalom résztvevői –, valami szál, vagy kötél, ami összeköti őket és sorsukat a hazával, ami szavakkal le nem írható. Ők azok, akik bár jól látják azt a keserves kínlódást amit az új kormányzat gyakran szinte lehetetlen körülmények között folytat, de nemhogy eltántorodnának tőlünk, hanem ellenkezőleg, bizalommal töltenek el bennünket politikusokat. Azok az 56-osok, akiknek életük későbbi alakulásával, nem egyszer nyomorú sorsukkal kellett hogy fizessenek önfeláldozó szabadságharcukért, azok az 56-osok magukban hordozzák a forradalom és az utána következő megtorlásban elesett, elhunyt, megölt bajtársaik erkölcsi erejét. Ebből futja arra is, hogy bennünket mindennapi átmeneti kudarcaink után is újra optimizmussal töltsenek el. A for-

radalom után ifjúságunk egy jelentős része nyugatra menekült. Ők voltak a disszidensek. Szakmunkások, középiskolások, egyetemisták, ezen kívül még a fiatal értelmiség egy része is elment. Ezt a vérvesztést még nem számszerűsítette senki. Ez a véráldozat azonban mára hasznunkra fordult. A világ minden számottevő kultúr államában ott vannak 56-osaink, – Svájtól Ausztráliáig – akik a magyar nép 56-ban kivívott becsületét erősítik, mai békés harcunkat támogatják, sőt igen magas politikai, társadalmi szinten képviselik. Ez a támogatás hatalmas jelentőségű.

Egy politikai vitában szemembe vágta azt, hogy minek hivatkozunk folyton 1956-ra, hiszen a forradalom résztvevőinek nem volt ideológiájuk, az 56-os felkelésnek csak az volt a célja, hogy megszabaduljunk a szovjet megszállástól és demokrácia legyen. Tetszenek érteni? Az 56-osok csak szabadságot és csak demokráciát akartak. Azok a körök, amelyek ezt a kételyt felvetik, azt sugallják, hogy az 56-osok nem szociális piacgazdaságot akartak, hanem reformkommunizmust, és 56 erkölcsi hősei a reformkommunisták. Ha itt végigtekintek az arcokon egyetlen embert sem látok, aki 56-ban azért ragadott fegyvert, mert a kommunizmust akarta megreformálni. Szabadságot akart, hogy ne legyünk szovjet gyarmat és szabaduljunk meg a kommunizmus átkától. Ezért hivatkozunk mi folyton 56-ra. Nem kell más, mint szabadság és demokrácia. A két fogalom persze szorosán összefügg. Ha ez a kétő megvan, akkor a nép eldöntheti, hogy milyen társadalomban akar élni. Szabadság azt jelenti, hogy se német, se szovjet gyarmat ne legyünk. De ne legyünk amerikai gyarmat sem, még ha burkolt formában, a kultúra, a gazdaság álarcaiban jelentkezik a gyarmatosítási törekvés.

Magyarország Európa része, olyan Európáé, amely a magyarságot magyar mivoltában, magyarságának tudatában akarja integrálni és nem akarja beolvasztani. Olyan közös Európának vagyunk már ma is társult tagjai, amely kulturális értékeinket elismeri és ezen értékek megőrzésében esetenként még anyagi segítséget is nyújt. Kézzel fogható egyik példa erre a Vörösváron épülő Kulturális Centrum, amely felerészben német pénzből épül. És itt eljutottam egy kérdéshez, egy jogos kérdés feltevéshez. Miért magyarkodik itt egy a német származását nyíltan vállaló ember? Mi a célja ezzel? Szeretném megértetni azt, hogy az 1956-ban fegyvert fogó magyar, sváb, szlovák, zsidó stb. fiataloknak nem firtatták a pedigregjét. A magyar szabadságért harcoltak. A magyar szabadság fogalmába belefér minden nemzetiség, minden kisebbség szabadsága. Ily módon lesz az egyszerű függetlenségből szabadság, a szabadságból igazi demokrácia. Csak egy szabad és demokrata Magyarországon őrizhetik meg a magyarországi nemzetiségek identitásukat, nyelvüket, kultúrájukat.

Tisztelt ünneplő közösség! Engedjék meg, hogy az Önök nevében is megköszönjem minden 56-os hősnek azt amit értünk tett. Az élőknek, az azóta elhunytaknak, az elesetteknek, és a kommunista terror minden áldozatának.

Köszönöm bátyáim, köszönöm testvéreim!

Szauter Rudolf
országgyűlési képviselő

BESZÉLJÜK MEG...

Ahogy partnerközségünk Schramberg 125 éves jubileumát ünnepli

Nemzetközi társaságban, három napos ünnepléssel tölthette a kis körzetváros a 125. éves jubileumát. Dicséret illeti a szervezőket, akik a 125. éves városjog jubileumi ünnepléseinek olajozott lebonyolításáról gondoskodtak. Jó kondícióról tettek tanubizonyságot a pilisvörösvári delegáció tagjai, - Boczheim István polgármester és Sörös János a Nemzetközi Kapcsolatok Bizottságának vezetője. Augusztus 27-én este tíz óráig testületi ülésen vettek részt, majd rögtön buszra szállva diákokkal és kísérőkkel a Schramberg városba vezető 17 órás útnak vágta neki. Augusztus 29-én eljött a pillanat: pontosan háromnegyed tízkor Dr. Herbert O. Zinell főpolgármester a város háza mögötti téren csapra verte az első söröshordót, s ezzel hivatalosan megnyitotta a város ünnepét. Az utcákat két napra a gyalogosok vették birtokukba. Az események hátterében 1500 munkatárs, több mint 90 egyesület és szervezet tagja állt a rendezők segítségére. Az események gyújtópontjában a város ház előtt volt. A szó szoros értelmében csordult túl a hangulat a vizes-pancsolós „Határok nélkül játék” versenyein. Nemzetközi találkozóhely volt a „Népek Falva” mely nevének becsületesen megfelelt. Három alapvető feltételnek kell megfelelnie a „Határok nélkül játék”-nak: soknemzetiségű résztvevőgárda, a nézők és résztvevők számára magas nevetőizom ingerlési-tényező, valamint végül a résztvevők csuromvizesek és még valamivel be legyenek kenve. A schrambergi községháza előtti tribünökkel közrezárt szűk téren hét csapat - csapatonként három fiú, három lány - szállt sorompóba, vagy stílusosan sajkába. A svájci Lachen, magyarországi Pilisvörösvár, franciaországi Hirson, szászországi Glashütte, belga Charleroi, horvátországi Csákvár (Cakovec) és németországi Schramberg települések csapatai szigorú szűri szemek előtt küzdöttek a néha egyenlőtlen versenyben. A dobogó legmagasabb lépcsőjére Cakovec csapata léphetett, magáénak tudva a pontokat szimbolizáló perecek közül 45 darabot tűzve a számlálóbotjukra. Második lett Glashütte, őket követte Lachen, Schramberg, Hirson, Pilisvörösvár. A sort a piros lámpással Charleroi zárta. A „Népek Falva” területen, - a Hirschbrunnen - platzon többnyelvű szövegszövegek röpködtek: - fecsegtek franciául, magyarul nevetgéltek és horvát köszöntők harsogtak. A „falu” kis vásárként lett felépítve és így sok érdeklődőt vonzott. Fennsége illatú sajtok guszthusos szálamik, aranyló mézescsöbörök idézték egy-egy nyári vakáció emlékeit Magyarországról vagy Franciaországból. Minden ország standján elarusító pultjainál bőséges információkat kaphattak a látogatók németül és ebből jelesül vizsgáztak Rike Mi-

chaelis tanárnő vörösvári tanítványai a Vásár-téri iskolából. Gyerekeink népviseletbe öltözve kínálták portékájukat ugyanúgy mint Volgograd, Betlehem, Lachen, Cakovec, Hirson, Charleroi képviselőiben itt lévő küldöttek. Még Haiti is képviseltette magát ízeivel az egyik helyi karitatív szervezet által árusított puncs képében. A híres pilisvörösvári folklór együttes a haza egy darabját hozta magával ide a Fekete-erdőbe. Zenés névjegykerítőt helyezett a színpadra még Svájc és Horvátország. Több néptánc hasonlít a másik országbelire. Következtetésünk tehát: a zene összeköt. Zene keretezte a partnertelepülések polgármestereinek köszöntőszavait. Vörös fonalként húzódott valamennyiük mondanivalóján: a közös Európa gondolata. Lucian Cariat, Charleroi polgármestere kifejtette: „a ma Európája az emberek Európája legyen és ne a technokratáké.” Botzheim István polgármester (Pilisvörösvár) hangsúlyozta: „...tudjuk, hogy a múltunk, de a jövőnk is Európához köt bennünket. Azonban magyarként kívánunk az európai közösséghez csatlakozni és nem mint uniformizált népmassza.” Georges Lapeyrie polgármester Hirson városából megerősítette: „a jövő Európája a népeké és az ifjúságé.” A schrambergi főpolgármester Dr. Herbert O. Zinell a témát a házára terelte. A haza olyan eszme megvalósulását jelenti amely beválik az idegenekkel, kisebbségekkel való bánásmódban, országok közötti kapcsolatokban. Ezek után az elgondolkoztató szavak után folytatódott a szórakoztató kavalkád amit azonban a vörösvári résztvevők már nem láthattak, mert ismét útra kellett kelniük tizenkét órán át és három országon keresztül. A 83 órás vendégjárás fáradtságát az alábbiak vállalták: a vörösvári „Határok nélkül játék” nyertesei: Acélos Márton, Botzheim Barbara, Breier Anita, Guth Noémi, Gyarmati Zoltán, Szax Norbert. Őket Márton Miklós tanárúr menedzselte és ő volt aki a játékot a Vörösvári Napok alkalmával - most már tudjuk - nagyságrenddel színvonalasabban és szellemesebben rendezte és bonyolította le. Rike Michalies és Szabó Katalin menedzselésében szerveződött a „Népek Falva” építői és résztvevői: Ay Krisztina, Bruckner Katalin, Hargita Péter, Koczór Miklós, Pálincás Rita, Szauer Péter. A vörösvári tánccsoport hírnevet öregbítették: Ercsi Erika, Mátrahegyi Márton, Osztheimer Gabriella, Tagscherer Angelika, Szontag Erika, Wenzl Balázs, Wittmann Marian. Fáradtságos munkájukat köszönjük meg a vörösváriak nevében is. Schramberg-ről meg csak annyit, hogy ebből a Fekete-erdei igen régi településről származik oklevelekkel bizonyíthatóan Fogarasi tanárúr családja. Schrambergben még ma is el hat parasztcsalád mellyek udvarából Vörösvárra származtak utódok. Így vagyunk rokonságban a várossal amely partnerei között tart számunk minket. Hozzánk való hűségüket bizonyítja a 4.000 márka amit a hamarosan kiadásra kerülő Vörösvár monográfiához adományoztak.

A „Schramberger Zeitung” cikkeiből összeállította és fordította:
Botzheim István polgármester

Hírek-Tájékoztatások

Kedves Édesanyáki!

1992 október 22-vel kezdődően a bányatelepi mamák számára is megnyitjuk a „MAMA”-klubot, minden második hét szerdáján délután 4 és 6 óra között. Programjainkban előadások, kirándulások, ünnepélyek tartása, bemutatók szerepelnek. Első találkozásunkon október 21-én gyermek fogorvos tart előadást. A programok alatt gyermekeikre vigyázunk. Természetesen a Ligeti „MAMA”-klubot is tovább folytatjuk, ugyanolyan vagy közös programmal.

Minden érdeklődőt szeretettel várnak: a védőnők.

November

Vendégünk november 3-án és 4-én Rásonyi Marika fotós. Tanácsokat ad arról, hogyan készíthetünk jól sikerült képet. A rosszul sikerült fényképekről elmondja, hogyan kellett volna készíteni. Mindenki hozza el saját fényképezőgépét.

November 17-18-án kozmetikus és fodrász lesz a vendégünk és lát el praktikus tanácsokkal.

December első hetében készülünk a mikulásra.

Szfvből gratulálunk és együtt örülünk a szülőkkel a most született gyermekeknek:

Pálvölgyi Patrik

Pálvölgyi Attila és Lieb Mónika fia, Szőlőkert k. 4.

Karádi Krisztián

Karádi István és Schuck Edit fia, Jókai u. 14.

Szauer Balázs

Szauer Zoltán és Stribik Rozália fia, Petöfi u. 66.

Lieber Péter

Lieber Zoltán és Berkó Mónika fia, Bartók. u. 21.

Balogh Emese

Balogh Géza és Szilágyi Edit lánya, Gólya u. 19.

Török István

Török István és Kneibeiszter Nikolett fia, Arany 1/D.

Makádi Gábor

Makádi László és Gacs Erzsébet fia, Arany 1/D.

Kozics Norbert

Kozics József és Kimmel Martina fia, Diófa u. 12.

Major Dániel

Major István és Schuck Tünde fia, Erkel u. 32.

Bándi Bianka

Bándi Zoltán és Bobándi Zsuzsanna lánya, Klapka u.

Fagyal Ádám

Fagyal István és Kimmel Katalin fia, Kálvária u. 49.

Kromes Roland

Kromes Richard és Drávai Katalin fia.

Schuck Róbert

Schuck János és Nagy Barna Ildikó fia, Kálvária u. 3.

Kovács Norbert

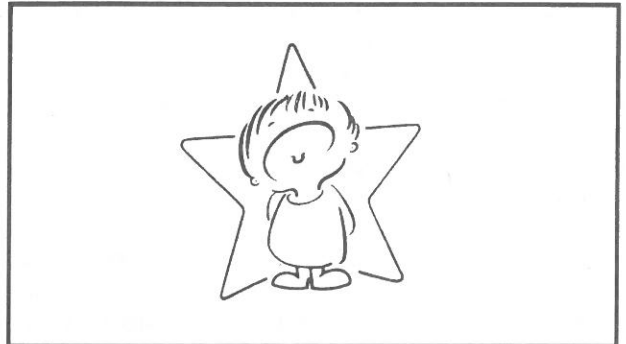
Kovács Tamás és Molnár Ildikó fia, Pozsonyi u. 29.

Szegedi Csaba

Szegedi József és Jaksa Katalin fia, Fürdő u. 3.

Klinka Alexis

Klinka Gábor és Durosz Hariklia, Béke u. 11.

Állás hirdetés

Hörváth Péter (Budapest, Építő u. 30/D) németül tudó gondozónót keres Kölnben élő öreg szülei, dr. Ghyczy Miklós és neje mellé. A bővebb tudnivalókat, a foglalkoztatás részletesebb feltételeit az érdeklődők a Polgármesteri Hivatal Ügyfélszolgálati Irodájánál tudhatják meg.

A nyugdíjasok tüzelőutalványával kapcsolatos tájékoztatás

A Nyugdíjfolyósító Igazgatóság a nyugdíjas kérelmére minden év januárjában küldte meg a tüzelőutalványt. A nyugdíjból történő levonást júniustól a következő év május végéig eszközölték, havi 200 Ft-os összegben. Aki év közben kapta meg a nyugdíjat kérésre a június havi nyugdíjjal kapta meg az utalványt, a levonás az előbbiekre szerint történik. Az utalványokkal kapcsolatban gyakran felmerülő kérdésekre a következők a válaszok:

Ha a nyugdíjas nem tart igényt az utalványra küldje vissza minél előbb.

A ki nem váltott, már nem szükséges utalványt is vissza kell küldeni.

Ha valaki visszaküldte az utalványt – pl. augusztus végén – az a közeli napokban kapja vissza a pénzt.

Ha valaki nem kéri 1993. januártól az utalványt, közölje levélben, ha nem írnak, januárban kiküldik az utalványt, ajánlatos mielőbb a levelet elküldeni.

Ha valaki azt állítja, hogy az utalványt elvesztette, ezt is közölje a Nyufig-gal, a Tüzép vissza jelzett minden beváltott utalványról, tehát az elvesztés ellenére is megállapítható, hogy az utalványt beváltották-e vagy sem.

Ha az elbbiek ellenére a vissza járó pénzt nem kapja meg, jelezze a Nyufig-nál.

Ki és milyen formában igényelheti az elhalt nyugellátását?

A nyugdíjra elsősorban a nyugdíjossal annak halálakor közös háztartásban együtt élt házastársa, gyermeke, unokája, szülője, nagyszülője, testvére – ebben a rendben – jogosult. Nekik az igényléshez elegendő olyan írásbeli nyilatkozatot tenni, amelyből kiderül a rokoni fok, és az, hogy közös háztartásban éltek. A nyilatkozatban természetesen fel kell tüntetni a nyugdíjas nevét, folyósítási törzsszámát, valamint olvashatóan az igénylő nevét és lakcímét. Ezt a nyilatkozatot a nyugdíjfolyósító szervhez kell küldeni.

Ha a fentiekben leírt feltételeknek megfelelő hozzátartozó nincs, a nyugdíjra csak jogerős záradékkal ellátott közjegyzői hagyatékátadó végzésben, illetve öröklési bizonyítványban megjelölt személy jogosult. A hagyatéki eljárást az elhalt utolsó lakóhelye szerinti polgármesteri hivatal leltárügyi előadójánál kell elindítani, akkor is, ha egyéb hagyaték nincs. Amennyiben a temetési költség csak bejelentett, de a közjegyző által nem ismert hagyatéki teher, úgy a hagyatékot a végzésben megjelölt örökös(ök)nek kell utalni. A végzés jogerőre emelkedése után a Nyugdíjfolyósító Igazgatóság már nem fogadhat el semmiféle kérelmet (sem lemondást, sem követelést) az érdekeltektől. A jogosult által fel nem vett összeget az örökös az esedékességtől számított egy éven belül igényelheti. Ha a hagyatéki eljárás a halálesetet követő egy éven belül megkezdődött, a végzést a jogerőre emelkedés után 30 napon belül be kell küldeni a Nyugdíjfolyósító Igazgatóságnak.

Kinek mennyivel emelkedett a nyugdíja szeptembertől?

1992. szeptember 1-jétől kellett emelni az 1992. szeptember 1-je előtti időponttól megállapított öregségi és annak minősülő nyugdíjat, az előnyugdíjat, a munkáltató által megtérített korengedményes nyugdíjat, így a rokkantsági nyugdíjat, valamint az átmeneti járadékot. Az emelés mértéke 6,5 %, de legalább havi 400 forint, a nyugdíjak minimum összege és a meghatározott összegű ellátások pedig havi 300 forinttal emelkednek. Az özvegyi, szülői nyugdíjat, árvaellátást szintén 6,5 %-kal, de legalább 300

forinttal kellett emelni. Az emelés összege a havi 1.000 forintot nem haladja meg. A baleseti járadékot 6,5 %-kal, de legfeljebb havi 400 forinttal kellett emelni. Az emelésnél az augusztusra járó – tehát korábban már megemelt – nyugdíjösszeget kellett alapul venni. Az emelés összegének kiszámításánál – a márciusi emeléshez hasonlóan – a nyugdíjjal folyósított házastársi jövedelempótlék, családi pótlék és nem társadalombiztosítási ellátás (kártérítési járadék, cukorbetegnek anyagi támogatása, kitüntetés utáni pótlék, lakbérhozzájárulás, lakbéremeléssel kap

csolatos szociális támogatás) összegét most sem lehet figyelembe venni. Viszont, ha a nyugdíjjal együtt nyugdíjszerű rendszeres szociális ellátást is folyósítanak, az emelés összegének meghatározásánál a két ellátást együttesen kellett figyelembe venni.

Az egyes személyes szabadságot korlátozó intézkedésekkel, valamint semmissé nyilvánított elítéléssel összefüggésben járó emelést, továbbá az 1991. évi XII. törvény alapján megszüntetett nyugdíjkiegészítés helyébe lépett pótlék összegét a nyugdíj összegétől függetlenül (külön kezelve) önállóan kellett 6,5 %-kal emelni. Saját jogú özvegyi nyugdíj együttes folyósítása esetén ezek együttfolyósítási határösszegét 9210 forintra kellett emelni. Havi 300 forinttal kellett kiegészíteni a házastársi pótlékot (házastárs utáni jövedelempótlékot) és a rendszeres szociális járadékot eltartott hozzátartozója utáni növelés összegét. A szeptember havi nyugellátásokat a szokásos nyugdíjfizetési napon, már emelt összegben folyósítják.

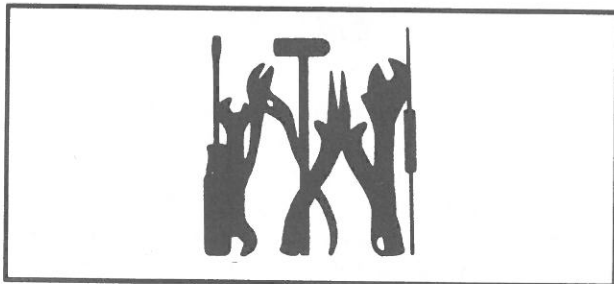
Nyugdíjra nem jogosultnak járó ellátás

Olvasói kérdésként merült fel, jogosult-e valamilyen társadalombiztosítási – nyugdíjszerű – ellátásra aki az előírt életkort nem töltötte be, nála 67 %-os munkaképesség csökkenést nem állapítottak meg, de munkavégzésre, kereső foglalkozásra képtelen. Milyen ellátás jár ilyen esetben? Ha a nyugdíjra nem is, rendszeres szociális járadékra jogosultság megállapítható. A rendelkezések szerint ugyanis az, akinek legalább öt év szolgálati ideje van, rendszeres szociális járadékra jogosult. A rendszeres szociális járadék feltétele a szolgálati időn túlmenően az,

hogy az igénylő munkaképesség-csökkenése az orvosi bizottság szakvéleménye szerint elérje az 50 %-ot. Aki a 60. életévét betöltötte, a rendszeres szociális járadékra való jogosultság szempontjából vizsgálat nélkül is 50 %-ban megváltozott munkaképességűnek kell tekinteni. Igényével lakóhely szerinti illetékes társadalombiztosítási szervhez kell fordulnia. Az arra rendszeresített nyomtatvány benyújtásával, jelen esetben a budapesti Társadalombiztosítási Igazgatóság Nyugellátási Főosztályán. Ha az igénylő nő, ténylegesen megszerzett szolgálati idejét annyszor 365 nappal kell növelni, ahány gyermeke született 1968 január 1-je előtt, az igénybejelentéshez csatolni kell a gyermek(ek) születését bizonyító okmányt.

Néhány szó a pilisvörösvári gázprogramról, és gázszolgáltatásról

Az utóbbi néhány évben Pest megyében jelentős mértékű gázvezeték építés folyik. Ez Pilisvörösvár térségében is érezhetővé vált. 1989-ig a TIGÁZ mindössze egy nagyüzemi fogyasztóval rendelkezett a térségben. 1990-től azonban a gázprogram keretében ezidáig 1957 háztartási, 22 általános célú és 2 nagyüzemi fogyasztót kapcsolunk be a gázfogyasztásba. A Pilisvörösvár határába telepített nyomásszabályozó állomásról 73.185 m hosszú gázelosztó vezetéken jut el a gáz a fogyasztókhoz. A település téli csúcscsúszása 3.500 m³/óra. A gázelosztó hálózat önerős beruházásban létesült a gázársulások irányításával, – a program vége felé – a TIGÁZ-zal szoros kapcsolattartással. A program még nem fejeződött be, jelenleg a település még 1.200 fogyasztót érintő hálózatfejlesztési megállapodással rendelkezik. A tervek szerint 1993-ban kerül sor a megállapodásra. Fontos feladatunknak tartjuk, hogy a gázellátás bővülésével lépést tartson a gázszolgáltatás színvonala is. E miatt költözött a területileg illetékes kirendeltségünk új helyre, Diósdra, ahol korszerű körülmények között végezhetjük munkánkat. A TIGÁZ Gödöllői Üzemigazgatóság Diósi Kirendeltségének címe: 2049 Diósd, Petőfi S. u. 40. (levélcím: Pf: 8., telefon: 06-60-48-556). A Diósi Kirendeltség felállításával egyidejűleg a budaörsi telephelyünk megszűnt.

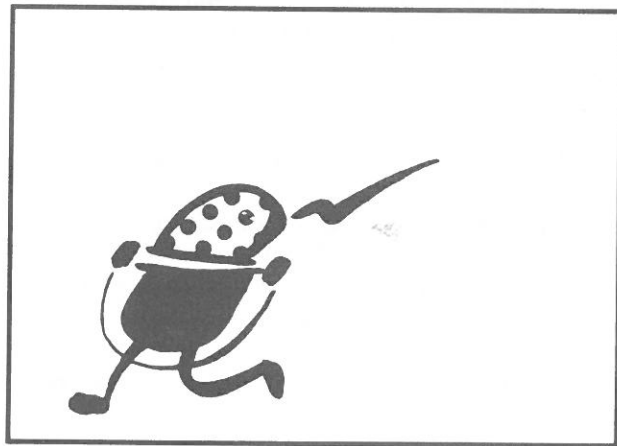

A belső gázszelvények javításai Diósdon történnek. A belső szerelvények megkezdésének bejelentése, az elkészült munkák műszaki átadás-átvétele, a napközbeni

gázszivárgások, készülékhibák bejelentése továbbra is a Szentendrei Szolgáltatási Üzemünkénél (telefon: 06-26-10-032) történik. A település gázszámlázását és díjbeszedését a PROM-TEAM cég végzi. A számlázással kapcsolatos problémákat elsősorban náluk kell jelezni (telefon: 251-8128). Ha a problémát nem sikerül orvosolni, akkor a TIGÁZ Diósi Kirendeltség gázszámlázási- és behajtási csoportjához lehet fordulni (telefon: 60-48-558). Itt foglalkoznak a fogyasztói esetleges hátralékok nyilvántartásával is. A munkaidő utáni napokon észlelt gázszivárgásokat a Százhalombattai Szolgáltatási Üzemünk ügyeleténél kérjük bejelenteni (Százhalombatta, Gesztenyés u. 7., telefon: 06-23-54-809). Reméljük, hogy a gázprogram révén szolgáltatásunkat egyre szélesebb körben igénybevevő fogyasztók néhány közérdekű információt hasznosnak tartják. Egyúttal a gázvezeték építése során tanúsított megértést, türelmet ezúton is megköszönjük a lakosságnak és reméljük, hogy kölcsönös, jó együttműködésünk a jövőben is fennmarad.

Fülöp Lajos főmérnök
TIGÁZ Gödöllői Igazgatóság

Válasz az „Idilli kép búcsú kedden” címmű cikkre

Olvasva az „Idilli kép búcsú kedden” című felelőskutató cikket, egyetértünk észrevételeivel. A volt futbalpálya területét a Szórakoztató és Vidám-Park Vállalkozók Egyesülete (Budapest, Ferenc tér 12.) bérelte, a búcsú idejére. Az engedélyező határozatból idézve „...a közterületet csak a megjelölt célra használhatják és használat után kötelesek gondoskodni annak megtisztításáról...”. A kötelességükről megfeledeztek, ezért augusztus 19-én táviratban szólítottuk fel, a határozatban rögzített feltétel: 24 órán belüli teljesítése. A táviratra a mai napig nem reagáltak. Az idejű gondok miatt kérjük a lakosság javaslatát a jövő évi rendezésre.

Dr. Búcsi Sándorné

A 206. sz. Ipari Szakmunkásképző Intézet pályázatának nyertesei

Régen dédelgetett tervünk vált valóra, amikor 1992. október 13-án a zsűri értékelt az 12 pályázatot, melyet iskolánk, a 206. sz. Ipari Szakmunkásképző Intézet egyenblúz tervére írtunk ki. A pályázatra beérkezett munkákat 7 tagú zsűri értékelt (3 tanár és 4 tanuló). Az első díjat egyhangú szavazással Papp Ildikó 3/N osztályos tanuló pályázata nyerte el, jutalma 5.000 Ft, s az a sikerélmény, hogy ezután az általa tervezett blúzban jelennek meg iskolánk tanulóinak az ünnepélyeken, a szaktárgy versenyeken, s mindenhol, ahol iskolánkat képviseljük. A második helyet megosztva kapta Kovács Szilvia és Tóth Beatrix, szintén 3/N osztályos tanulók. Az Ő jutalmuk 2.500-2.500 Ft. Köszönet minden pályázónak, akik valamennyien gondos munkát végeztek, s a szakmai dicséret méltán megérdemlik.

Kulturális Alapítvány a Pilisvörösváron élő német nemzetiségért

Kedves Pilisvörösvári Polgárok!

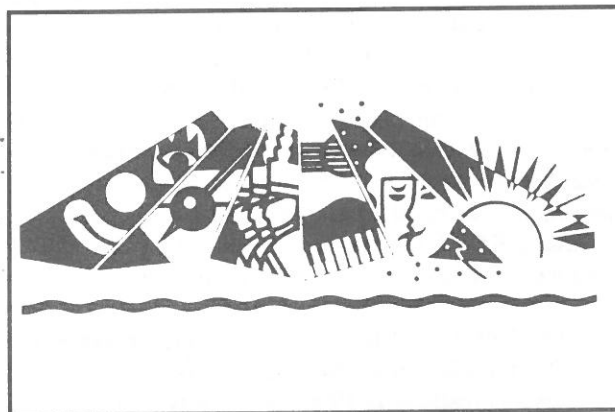
Szeretnénk szíves tudomásukra hozni, hogy 1992. március 4-i dátummal a cégbíróságon bejegyzésre került a „Kulturális Alapítvány a Pilisvörösváron élő német nemzetiségért” nevű alapítványunk. Az Alapítvány célja; hogy elősegítse a Pilisvörösváron élő német nemzetiség kultúrájának ápolását és a Német Szövetségi köztársasággal fennálló kulturális kapcsolatainak elmélyítését. Fentiek érdekében az Alapítvány a hozadékból mindenkor rendelkezésre álló pénzüsszegekből támogatja:

- a német anyanyelv megtartását és ápolását szolgáló törekvéseket,
- a tanárok, óvónők és kulturális életben tevékenykedők képzését és továbbképzését a német anyanyelv használatával kapcsolatos területen,
- általános iskolások, középiskolások, egyetemisták és más tanuló fiatalok cseréje,
- a Német Szövetségi Köztársaság településeivel (városaival, kisvárosaival, falvaival) fennálló testvérvárosi kapcsolatokat,
- a kulturális egyesületek és szövetségek közötti kapcsolatokat,
- a megjelölt kulturális célok eléréséhez hozzájáruló egyesületeket,
- olyan tehetséges német nemzetiségű gyerekek tanítását, akik e támogatás nélkül – megfelelő háttér hiá-

- nyában - nem folytathatnának tanulmányokat (pl. német gimnáziumokban és főiskolákon),
- megfelelő ösztöndíj rendszer kialakítását,
- hagyományrőzést,
- minden olyan kulturális tevékenység folytatását, amely az egyesület céljainak elérését szolgálja.

Az alapítvány induló vagyona 500.000 Ft., melyet az OTP és Kereskedelmi Bank Rt. pilisvörösvári fiókjánál vezetett számlán tartunk. Számlaszám: OTP 4443. Felkérünk minden pilisvörösvári polgárt aki magáénak érzi fenti Alapítvány célkitűzéseit, hogy anyagi lehetőségeihez mérten támogassa ennek megvalósítását. Támogatásukat előre is köszönjük!

Sörös János Kuratóriumi Elnök

Határozatok

A Képviselőtestület 1992. szeptember 24. napján tartott testületi üléséről

- 155/1992 (IX.24) Kt sz. határozat az 1992. év I. félévi költségvetés teljesítéséről.

A Képviselőtestület az 1992. év I. félévi költségvetés végrehajtását megtárgyalta, jónak tartja és az előterjesztésben foglaltakat elfogadja. A Képviselőtestület felkéri a Hivatalt, hogy a I. félévi gazdálkodás tapasztalatait a II. félévi végrehajtás, ill. a jövő évi terv készítésénél érvényesítse.

- 156/1992 (IX.24) Kt sz. határozat a solymári szennyvíz közművagyorról

A Képviselőtestület az 1990. évi LXV. tv. 1. par. (6) bekezdése szerinti hatáskörében eljárva a Solymár - Pilisszentiván - Pilisvörösvár szennyvízelvezető és tisztító közművagyontulajdonos jogának átvételét és megosztását nem kívánja, e tulajdonról lemond. A Képviselőtestület felkéri a Polgármesteri Hivatalt, hogy a szennyvízelvezető csatorna Pilisvörösvár települést érintő részének használatára, ill. további bővítésének lehetőségére vonatkozó, valamint a működtető részéről vállalt kötelezettségeket tartalmazó szerződést – a solymári önkormányzatot megkeresve – készítse elő. Gondoskodjon továbbá a Hivatal a fenti ve-

zetékhez tartozó szolgalmi jog biztosításáról, valamint jelen határozatnak a VÁB-bal való közléséről. Határidő: jelzés a VÁB felé azonnal, 1992. nov. 30. Felelős: Polgármester.

- 157/1992 (IX.24)Kt sz. határozat a Német Nemzeti Képzési Központot érintő gondnoksági terület kialakításáról.
A Képviselőtestület a Gimnázium vezetőjének kérésével nem ért egyet és továbbra is a 27/1992(II.27.) Kt sz. határozat szerint kívánja megvalósítani a Német Nemzetiségi Képzési Központ és e beruházáshoz kapcsolódó létesítményeket.
- 158/1992 (IX.24)Kt sz. határozat az Észak-déli szennyvízgerinc 2+610-3+178 szelvények közötti szakaszának nyomvonal-módosításáról.
A Képviselőtestület az 1991. évi XX.tv. 86.par. szerinti hatáskörében eljárva az Észak-déli szennyvízgerinc vezeték északi részének (Csobánka u. - Szent Erzsébet Otthon közötti szakasz) nyomvonal-módosításával az I/b. változat szerint ért egyet. A szükséges áttervezésre és a vízjogi létesítési engedély megszerzésére a Polgármesteri Hivatal a KDVT-nek adjon felhatalmazást. Határidő: a megbízásra azonnal. Felelős: Polgármester.
- 159/1992 (IX.24)Kt sz. határozat Pilisvörösvár és Piliscsaba közös állatorvos alkalmazásáról.
A Képviselőtestület az 1990. évi LXV.tv. 1.par. (6)bek. a-c. pontjaiban biztosított hatáskörében eljárva és az 5/1992(I.23.) Kt sz. határozatára figyelemmel a helyi állategészségügyi feladatok ellátására Piliscsaba Nagyközség Önkormányzatával megkötendő közös állatorvos alkalmazására vonatkozó mellékelt megállapodás alkalmazási feltételeivel egyetért, felhatalmazza a Polgármestert a megállapodás aláírására. Kéri Piliscsaba Önkormányzatát a szerződés visszamenlőleges hatályára figyelemmel 1992. február 1. napjától az arányos bér, 1992. szeptember 1. napjától a gépkocsi használati összeget Pilisvörösvár Önkormányzat számlájára utalja át. Határidő: azonnal. Felelős: Polgármester.
- 160/1992 (IX.24)Kt sz. határozat a Muttnyánszki Ádám (Korvin) utca névváltoztatása tárgyában.
A Képviselőtestület az 1990. évi LXV. törvény 10. par. -nak „h” pontjában biztosított hatáskörében eljárva a 17/1992(II.13.) Kt sz. határozatának a Korvin utca nevének megváltoztatására vonatkozó részét módosítva a Korvin (Muttnyánszki Ádám) utca nevét a 84/1992. Kt sz. határozat alapján lefolytatott felmérés eredményeként Gesztenye utcára változtatja. A Képviselőtestület felkéri a Hivatalt, hogy az utcanévváltoztatás ÉNH felé történt jelentéséről, a lakók adatainak átvezetéséről és az utcanévtáblák (2 db) elkészítéséről gondoskodjon. Határidő: azonnal. Felelős: Jegyző.
- 161/1992 (IX.24)Kt sz. határozat a mentőállomással kapcsolatos céltársulás szerződésének tervezetéről.
A Képviselőtestület a mentőállomás létrehozására alakuló Intézmény Beruházási Társulási Szerződés tervezet-

nek aláírását elnapolja azzal, hogy a tervezetet jogász szakértő tekintse át, különös tekintettel a (19. pont) működtetési lehetőségekre vonatkozóan. Határidő: 1992. okt. 10. Felelős: Jegyző.

- 162/1992 (IX.24)Kt sz. határozat az I. sz. óvodánál a karbantartói státusz bérének átcsoportosításáról.
A Képviselőtestület az 1991. évi XCI.tv. VI. fejezet 50.par. (5) bekezdése értelmében az I.sz. óvodánál a karbantartói státusz 1992. június 1-i megszüntetését tudomásul veszi és jóváhagyja a bérnek a karbantartói feladatok ellátó dolgozók bérére, ill. béremelésre történő átcsoportosítását az alábbiak szerint:
Grádusz óvoda: 2.000 Ft,
I.sz. óvodai körzet: 9.300 Ft,
II.sz. óvodai körzet: 6.000 Ft.
A Képviselőtestület felkéri az I.sz. óvodai körzet vezetőjét a fenti összegek átutalására. Határidő: azonnal. Felelős: Jegyző.
- 163/1992 (IX.24)Kt sz. határozat a Szakorvosi Rendelőintézet igazgatói főorvosának munkáltatói ügyében.
A Képviselőtestület döntése szerint Dr. Sebes Gábor igazgató főorvos fennálló munkaviszonya a Népjóléti Minisztérium állásfoglalása alapján a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. tv. alapján 1992. június 1. napjától közalkalmazotti jogviszonyra alakult át. Vezetői kinevezése határozatlan időre szóló magasabb vezetői beosztás ellátására szóló megbízatássá alakul át ezen időponttól.
- 164/1992 (IX.24)Kt sz. határozat a 140/1992 (VI-II.06.) Kt sz. határozat módosításáról.
A Képviselőtestület elhatározza az 1848-as emlékmű felállítására vonatkozó 140/1992 (VIII.06.) Kt sz. határozatának módosítását a következők szerint: A képviselőtestület a bemutatott makett arányainak módosításával elfogadja az 1848-as emlékmű tervét és elhatározza felállítását – max. 100.000 Ft+ÁFA összeg erejéig – Pilisvörösvár Hősök terén. A képviselőtestület elrendeli számla nyitását 400.000 Ft összeggel 1848-as – 1956-os szabadságharcos emlékmű felállítása érdekében azzal, hogy közadakozásból befolyt együttes összegből, pályázat kiírása alapján fogja a község ezt az emlékművet felállítani. Határidő: azonnal. Felelős: Polgármester.

A Pilisvörösvár Környezetéért Alapítvány Hírel

Az előző számokban többször ejtettünk szót, hogy a Vársártéri „Segítő Szűz Mária” (Pfeiffer) kápolna körüli terrendezése, körülfalazása és esztétikus környezet rendezése folyamatban van. Saját pénzünkön felül kértük a nagylelkű szimpatizánsok adományait is ami – hála Istennek – nagyfokú önzetlenséget mutatott, mind a község lakosai, mind pedig a községben lévő vállalatok és társulatok részéről. Most már közölhetjük, – mire e cikk meg-

jelenik – az építés és a rendezés a végéhez közeledik. Kigyulladt a kandelláber fénye, növények kerülnek a támfal mögé, ezzel átadásra kerülhet a község lakosainak és vendégeinek öröme. Nem dicséret várasként, de úgy gondoljuk, aki a Kápolna nézése közben önzetlenül hagyja szépérzékét működni, csak élvezettel tudja minősíteni a – szerintünk – megszépült kápolnát. Aki pedig tényleg élvezi a látványt, gondoljon arra is hogy az anyagi áldozat mellett a szép munka is dícsérje kivitelezőjét, Stéhli Pétert, aki lelkesen, tudása és jó ízlése teljes beleadásával szinte ingyen végezte ezt a szép nagy munkát. Köszönjük neki! A végleges befejezés előtt pedig abban reménykedünk, hogy a fiatalság is méltányolja ezt a közös és nagy munkát, és nem használja fel elfojtott és ki nem élt energiájának levezetése tárgyául. Szeretnénk, ha reményünk valóra válna!

A legutóbbi közlés óta az alábbiak nyújtottak anyagi támogatást:

Steckl János, Halmal József, Fogarassy (Fetter) Mihály, Ziegler Lászlóné, Háber Józsefné, Fetter Istvánné, Szilgeti Éva, Gromon István, Jászai Istvánné, Szatmári Zoltán, Ifj. Richolm Márton, Stéhli János (USA), Stéhli Péter, Siklósi Mátyás, dr. Manhertz Júlia, Balassi György, id. Iflinger Mátyás, Peller József, Spiegelberger Mária, a „Naposoldal” dolgozó és klubtagja, Német Nemzetiségi Iskola Vásártér, N+N sváb pékség dolgozó Puskin u., Margit és Jutka ékszerbolt Hősök tere, Dózsa György utcai lakosok, Mirk István és Mária, Luchesi Sándor és Neje, Iflinger Mátyásné Szt. István u., Fetter Ferenc, Müller Dezsóné, Botzhelm János, Szauer Márton, Metczer Imre, Kreiszl Jánosné, Krammer Jánosné, Czira Lászlóné, Ollári Józsefné, Kozek György, Bilik Márton, Kárász Ferencné. A Szent István utca lakói: Budavári József, Mendi János, Manhertz József, Bogár István, Fodor Ferenc, Fetter Ferenc, Frik István, özv. Ábel Károlyné, Wenczl Márton, özv. Bartl Edéné, özv. Krupp Józsefné, özv. Steckl Györgyné, özv. Szauer Mátyásné, Ébele Erzsébet, Manhertz Mátyás, özv. Szauer Mátyásné. valamint többen név nélkül. Köszönjük!

az Alapítvány Kuratóriuma

Az Idősek világnapjára

Az ENSZ közgyűlésének határozata alapján ünneplik világ szerte október 1-én az idősek világnapját. Ennek jegyében volt ünneplés hazánkban, de községünkben is, a Napos Oldal Szociális központban. Innen és ebből az alkalomból idéznénk Mihályfi Béláné klubtagunk szívhezszóló, az öregség keserveire is utaló kis írását:

Idősek világnapja, kinek mit mond ez a szó? Nekem azt mondja, hogy gondos kezek és emberek fognak gondoskodni arról, hogy kellemes környezetben élém tegyék az ételt, télen meleg szoba várjon. Ha csendre vágyom félre vonulhatok. Nem sorolom mert mindannyian tudjuk, kö-

szönet mindenkinek érte. Azonban nem tudom elhallgatni, a hontalan öregeket, akik hazátlanok, a kukában kotrászó reszkető kezű öregeket, azokat akikről a gyerekek elfeledtek. Va'jon az Ó világnapjukra is gondol? Hát a mi kis közösségünk gondol rájuk is. Szeretnénk letörölni a könnyeiket, melengetni kezeiket. Lelküket ne eméssze szomorúság, találjon rájuk is egy kis boldogság.

E kis bevezető után szeretnék képet adni arról, hogyan ünnepeltük az idősek világnapját, hogyan telt el az október 1-e az Idősek Klubjában. Az Idősek Világnapja alkalmából szívet melengető rendezvényt tartottunk, amelyen sok területi gondozott is részt vett.

A Gradus óvodások szép német dalokkal köszöntötték az időseket. Ezután a szakmunkásképző iskola varrónő tanulója az alkalomhoz illő költeményeket mondtak el, a saját készítésű ajándékokkal kedveskedtek az idős embereknek. Majd a klubtagok adták elő komoly és vidám produkciókat. Három klubtag az idáig megőrzött hagyományos menyasszonyi ruhájában énekelt német dalokat.

A műsort Labant atya és Riskó lelkész beszéde zárta. A sok meghívott vendég örömmel látta és érezte át azt a családi meleg hangulatot, ami a házban van. Mi is megtartottuk a szüreti bált, ahol Osztheimer Gabi bácsi zenéjére táncoltak a klubtagok. A jó hangulathoz hozzájárult a tombola és a régi ruhákba beöltözött nevetgetők (a két gondozónő, Jolika és Ilonka). Ezen a délutánon is sikerült elfeledtetni a gondokat. Teréz napon Piliscsabára az Idős Szerzetes Nővérek Otthonába látogattunk el. Pálos atya és az apácák fogadtak a kis kápolnában, ahol 2-3 kedves Szent József történettel megkedveltették a kápolnát még azzal is aki évtizedek óta nem volt templomban. A közös imákba és énekbe mindenki bekapcsolódott, Ezután az ebédelőben süteménnyel és kávéval kínáltak bennünket. Itt a klubtagok versekkel kedveskedtek az apácáknak.

Október 21-én sokak kívánságára szentmisén vettünk részt a gellért hegyi sziklakápolnában, majd kötetlen beszélgetésünk volt az ott szolgáló Pálos rendi atyával, aki hozzánk hasonló idős ember. Megrendülve hallgattuk elbeszélését a kápolna megszenteléséről az elmúlt rendszer által, a rend tagjainak meghurcolásáról, többek kivégzéséről. Beszélgetésünk során hitet kaptunk arról is mi az idősek feladata a mai világban, tehetünk-e még valamit: az atya szavai szerint imádkozunk szüntelenül mindenért, mindenkiért, a fiatalok helyett is, értük is. Az ember legfőbb támasza az ima, különösen akkor, mikor bizalmunkban gyengülünk, akkor imádkozunk szüntelenül, az ima meghallgatásra talál. Ezek jegyében imádkozunk a hónap utolsó keddjén Zoltán atyával a vörösváriakért, azért is, hogy még egy papot kapjon a község.

E hónapban kirándulást terveztünk, régi vágyunk teljesítésére, kiruccanunk a Tátra, a Halászcserébe, egy jó halászlére, egy kis mulatságra. Így telt az október, ebben az idősek napja, arra törekszünk, hogy a klub tagjai az év és a következő évek minden hónapjában családiás, békés környezetben, kiegyensúlyozott lelkiállapotban töltsék idejüket. Bízunk a Jólstenben, hogy ez így lesz, hogy még sokáig adhatjuk egymásnak a szeretetet, biztonságérzetet.

Szauer Mártonné klubvezető

Orvosi Tanácsok

1992. közepétől életbe lépett az a kormányrendelet, mely az egészségügyi ellátás jogosultságát biztosítási alpra helyezi.

Ez azt jelenti, hogy térítésmentes ellátás csak annak jár, aki jelenlegi vagy multbeli (és bejelentett) munkaviszonya alapján biztosított, illetve annak családtagja. Jár továbbá a biztosítás még számos szociális ellátás nyomán.

Az érvényes biztosítás igazolásának eszköze a betegbiztosítási igazolvány.

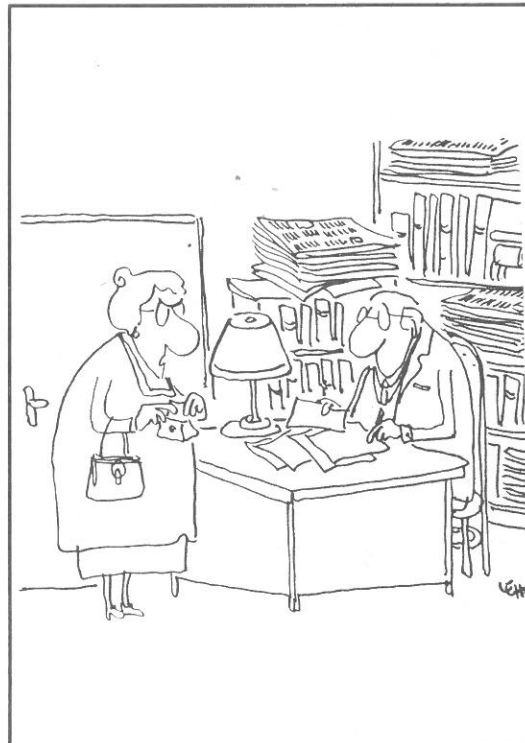
Ezt az igazolványt a társadalombiztosítás már megküldte az érdekelt állampolgárnak, s remélem, hogy ők már érvényesítették a megfelelő fórumokon, (az aktív munkavállalók a munkáltatóknál, bizonyos szociális okból rászorultak az önkormányzatnál, stb). Nem kell érvényesíteni azonban minden igazolványt, így pl. a nyugdíjban részesülőkét. (Az igazolvány érvényesítése azért szükséges, mert a munkahely megszűnése után a jogosultság változik, s ha már járadékra sem jogosult a tulajdonos, az igazolvány érvényesítése ezután még 90 napig tart.)

Érvényes igazolvánnyal vehető igénybe (elvileg ez év közepétől, de a gyakorlatban folyamatosan beüzemelő módon) az összes társadalombiztosítási egészségügyi ellátás: házi-orvosi rendelés, egyéb szakorvosi ellátás, kórházi fekvőbetegként gyógyítás. Biztosan sokan tapasztalták már, kérték a biztosítási igazolványokat.

A pilisvörösvári rendelőben is elkezdjük (a kormány- és minisztériumi rendeleteknek megfelelően) a díjtalan betegellátásra jogosító igazolványok bemutatásának kérését. Ennek kezdeti időpontja 1992. december 1.

Néhány szó a betegbiztosítási igazolványról és a beteg- biztosításról

alkalmanként (és fajtánként) kb. 1.000-2.000 Ft nagyságrendű. Miután azonban a biztosítatlan betegek egy jelentős része anyagi gondok közepette él, mód van arra, hogy kérelemre az egészségügyi intézmény vezetője ezt korlátlanul csökkentse.

Kérjük a lakosságot, hogy ettől az időponttól az említett igazolványt minden orvosnál történő jelentkezés alkalmával elhozni és bemutatni szíveskedjenek.

Azért kell mindenkor, mert az igazolvány érvényessége (pl. munkahely megszűnéskor) változhat. Hangsúlyozottan kiemelem azonban, hogy ha valaki igazolványát otthon feljti, akkor is ellátják panaszaát. Mindösze az a kérés lesz az orvosnak, hogy az igazolványt 15 napon belül pótlólag bemutatni szíveskedjenek. Maga a társadalombiztosítás is ellenőrizni fogja az orvosál, hogy a beteg igazolványának a számát ráírták-e a terápiás kartonra. Azonban az igen ritka esetekben, amikor a beteg nem biztosított, térítési díjat kell fizetni. Ezek a díjak gyógyítási

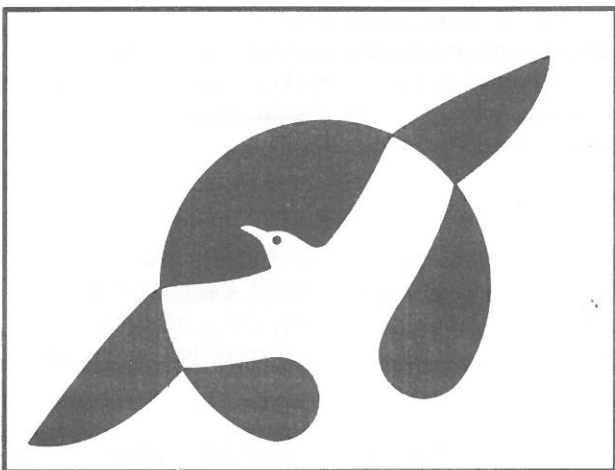
Kérem a Tisztelt Lakosságot, számíton arra, hogy a jövőben valamennyi egészségügyi intézményben kérni fogják betegbiztosítási igazolványukat, s így az nélkülözhetetlen dokumentummá válik az elkövetkező években.

Egyházi Hírek

A temető felé tekintünk

Nur Eines um Eines bitt'ich: betet täglich und betet für mich.

Csak egyet, egyet kérek én: minden nap imádkoztatok és értem is imádkoztatok.

Közismert és sokat hallott sorok ezek. Jelentőségük így halottak napja előtt megnövekszik. Gondolkodjunk el e biztató szavakon. Nekünk szólónak tekintsük. Szülő falumba vissza-vissza térve szívesen meglátogatom gyermekkori játszótársaimat, az ifjúság éveiben velem járókat. Beszélgetéseinkben előkerülnek a régi emlékek, de osztozunk a mának gondjaiban, a sikereknek pedig közösen örülünk. Az egyik családban a gyerekek és az unokák iránt érdeklődöm. A barátom és felesége szívesen beszélnek lányuk és fiúk sikeréről, a városban közös erőfeszítéssel épített családi otthonaikról. Sok szó esik az unokákról is. Nyári hónapokban szívesen jönnek a nagyszülőkhöz. Ilyenkor hangos a ház nem úgy mint most, amikor csak ketten vagyunk. Örüljetek gyermekeiteknek, az unokáknak – mondom nekik. Erre azonban a feleség arca elkomorodik, mintha egy könnycsepp futna le az arcán. Meg is kérdezem: Történt valami szomorító? A férfi kezdi, de mégis elharapja a szót. Feleségéhez fordul: Mond el te. Könnyeit nyelve halkán eluttogja: Nem járnak templomba. Ha meghalok még egy Miatyánkot sem fognak elmondani értem. A kijelentést alig hallható zokogás kíséri. Csendben maradtunk. Mit is mondhattunk volna hirtelen. Az igazság a jövő megsejtését vetítette elő. Hallgatásunkkal osztoztunk aggodalmában, szíve fájalmában. Jönnek a napok, amikor a falvak és városok lakói egyaránt a temetők felé indulnak. Látunk majd nehezen lépkedő időseket. Felöltik a gondolat bennünk, melyszerint jobb lenne ha otthon maradnának. Ők azonban készültek erre a napra. Szegényebbnek érzéik magukat, ha virágaikat nem tehetnék le szüleik, testvéreik, férjük, feleségük,

esetleg gyermekeik sírjára. Ők azonban nemcsak a fehér, a sárga, a lila krizantémokat helyezik remegő kézzel, de mégis gondosan a sírokra. Nemcsak gyertyák gyújtásával bíbelődnek, hanem elcsendesedve, átszellemült arccal imádkoznak. Így emlékeznek elhunyt szeretteikre, a közösen átélt örömökre és nehézségekre. Halkan elrebegett imájukkal megholtjaik számára Isten országának boldogságáért esedeznek. A középkorúak és a fiatalabbak is elindulnak a temetők felé, hogy a sírokat rendezzék. Drága nagymamák buzdítsátok gyermekeiteket, hogy gondozzák a sírokat, de ne csak ilyenkor, hanem egész évben. Vigyék magukkal gyermekeiket, a ti unokáitokat. Lássák a sírt, a síremléket, ahol azoknak megfáradt teste nyugszik, akik őket nagyon szerették. A rend csinálását, a virágok elhelyezését mindig kövesse az imádkozás. A hívő ember megáll a sírnál, az ottlévő keresztre tekint, elcsendesedik és így imádkozik: Adj Uram örök nyugalmat nekik. És az örök világosság fényeskedjék nekik. Nyugodjanak békeességben. Amen. Csak az ilyen temető látogatás illő a keresztyényhez. Mindenszentek ünnepe, Halottak napja előestéje az idén vasárnapra esik. Falunknak lakosai jó szívvel, kellő tisztelettel és sok-sok virággal keresik fel a temetőt. A sírokra tett virágok az ott elmondott imádságok által lesznek illatosak. Bárcsak tudnák sokan, nagyon sokan a síroknál végzett egyéni, de méginkább közös imádkozással a keresztyén emberekhez illővé tenni a temető látogatást. Ragadjuk meg ezt az alkalmat. Akikkel együtt imádkozunk szeretteink sírjánál, azok imádkozni fognak majd annál a sírnál is, amelybe minket temettek. Ha magunk is csak virágot viszünk, de nem imádkozunk szeretteink sírjánál, akkor majd a mi sírunkra is csak virágot hoznak és nem gondolnak arra, hogy imádságukkal üdvösségünket előmozdítsák. Hagyományaink szerint november 1-én este 6-kor a temetőben közösen imádkozzuk a rózsafüzért a megholtakért. Ilyenkor sokan tartózkodnak a temetőben. Bárcsak odajönnének és résztvennének a közös imádkozásban. A rózsafüzér után fél hétkor szentmise az összes megholtakért. A ravatalozó előtti teret megvilágítjuk. Ez lehetővé teszi az imakönyv használatát. Mégis legtöbbször a megvilágított körön kívül állnak meg. A szentmise nem színházi előadás, amelyet csak nézek. A szentmise, a liturgia esemény, történet, amelybe beletartozom én is. Ezért így gondolom. Rászánom egészen ezt az órát, teszem, ami szokás: imádkozom, énekelek, meghallgatom a bibliát, a pap beszédét, tanítását. Elhatározom, hogy az itt hallottak szellemében élek. A kenyér és bor színe alatt Krisztus megváltó kereszt áldozata az én áldozatom is lesz, éppen az ottlétem, a tevékeny bekapcsolódásom révén, a perselybe tett adományaim által. Kedves szülők. Fogjátok meg gyermekeitek kezét és vigyétek magatokkal őket halottak estéjén a temetőbe. Imádkoztatok közösen szeretteitek sírjánál. Legyetek résztvevői az egyházközség imádkozásának, a halottak üdvösségéért bemutatott szentmiseáldozatnak.

Labant Lajos plébános

Környezetvédelem

Segítő Szűz Mária (Mariahilf) Kápolna

Ma Pfeiffer-kápolna néven ismert

1991. augusztus 10-én dr. Sziládfy Zoltán művészettörténész pap a vörösvári napok alkalmából beszédet mondott a kápolnában, melyből most az első részt idézzük, majd későbbi időpontban a második részt közöljük.

„Dicsértessék a Jézus Krisztus!”

Szeretettel köszöntöm a kedves testvéreket, akik most itt összejöttünk Buda környékének legkedvesebb kápolnájában. Nagyon jelentős kápolna, kívülről ugyan egyszerű, de mind a története mind az oltárképe igen sokatmondó... Így készülünk fel a búcsúra az én plébániámon, ahol 19 éve vagyok esperes plébános, mi is augusztus 15-én a Boldogasszony megdicsőülésének – mennybevitelének ünnepén. Ma megnyílt ennek a kis kápolnának az a jaja, és ti az elődeiteknek – őseiteknek – a hitét, Mária iránti szeretetét dokumentálja a maga művészetével ez a kis oltárkép, különösen akkor, ha magatokévá teszitek ennek a kápolnának a történetét. Ma IX. Ince pápának van a napja, akinek szobra van a várban és tér is van elnevezve róla. Őneki köszönhetjük, hogy 1686-ban megszabadult Buda környéke a török rabigájától. Akkor rendelkeztek úgy a királyok, hogy hozzanak be az elpusztult országba embereket Németországból, Horvátországból, Szlovákiából, hogy ismét legyen virágzó kultúra, legyen hitélet, legyen szép társadalom az egész ország közepén. Akkor kezdődött ez Pilisvörösváron is, amikor az őseitek jöttek be ide, de nem üres kézzel és nem üres szívvel. Az ősök magukkal hozták az Ő nagy mély vallásos lelkületüket, – azt nem lehetett kinn hagyni – az a szívükben volt. Hozták magukkal képeiket, szobrocskáikat, amit csak tudtak azokban a nehéz időkben felpakolni, és hozták magukkal két munkás kezüket, amellyel ma is bizonyítják ország-világ előtt, hogyan kell szépen, szorgalmasan úgy dolgozni, ahogyan Szent Benedek tanítja: „imádkozzál és dolgozzál”... Mert azt a két kezet, amelyet ti felhasználtok munkára, azt össze is tudjátok kulcsolni imára, és ezért tudtatok eddig is produkálni és dolgozni, mert tudtatok imádkozni. Korrelatív, e kettő összefügg egymással. Nem lehet ezt szétszakítani egymástól. Ezért nagy öröm számomra, hogy az ünnep vigiliáján ez a két kápolna megnyílt előttünk. Miért? Mert itt látható a „Mariahilf” (Segítő Mária) gyönyörű ősi képe. Olyan portré szerű ez a kép. Nem sematikus. Tudjátok, hogy milyen arc ez? Mint valamelyik ösanyátok aki idejött. Az a kedves, egyszerű, hívő anya volt erre a modell, akiről ezt az ismeretlen művész lefestette.

Ezen az arcon lehet látni egy olyan régi, – 300 évvel ezelőtti – sváb típust megörökítve, a Szűz Mária, a segítő Mária kompozíciójában. És ami még nagyon fontos: apró betűkkel rá van írva, hogy 1774-ben Steinmiller Mátyás és felesége Magdolna festették fogadalomból ezt a képet. Utána kutattunk, és az ő leszármazottja volt Steinmüller János kedves jó atya, aki nálatok is szolgált évekig, akit nagyon szerettem és igen sokra becsültem. Mikor ezt neki elmondtam 1979-ben, megjelent egy tanulmányom a mostani miniszterelnöknek Antal Józsefnek a szerkesztésében az orvostörténeti közleményekben, aminek ő volt a főszerkesztője. Címe: Kegyképtípusok a pestisjárványok történetében. Abban a tanulmányban én először közöltem ezt az oltárképet.

Felirata.

Tu nos juvando rescipe,	Nézz reám, ó Mária, segíts,
Pestem Famemwue remove,	Pestist, éhséget távolíts,
Et nos ab Hoste protege,	Légy ellenségtől gyámolunk,
Horawue mortis suspice.	S állj mellettünk, ha meghalunk.

A Pilisvörösvári Hagyományörző Egyesület közlése

Tájékoztatásul...

A Vásár téri Segítő Szűz Mária kápolna körülkerítésével kapcsolatban az alábbiakat szeretném közölni a magam és a Hagyományörző Egyesület nevében.

Én magam hosszú évek óta szorgalmaztam a kápolna megvédését a sok gépkocsitól és egyéb kellemetlenségektől – nem kevés – anyagi áldozatot is vállalva állagmegóvását illetően. az újonnan elkészített ciklupkőves támfalat a Pilisvörösvár Környezetéért Alapítvány tervezte és készítette el. A Hagyományörző Egyesület részéről mi sokkal egyszerűbb – a célnak megfelelő – és a kápolna szerény stílusával összhangban lévő megoldást kerestünk, ebben is őseink példáját követve. Kötelességemnek tartom ezért, a tévedések elkerülése s az eddigi visszhangok miatt is, kijelenteni, hogy hozzájárulás címén sem én, sem a Hagyományörző Egyesület nem kért anyagi támogatást a lakosságtól. A gyűjtést a Pilisvörösvár Környezetéért Alapítvány szervezte. Ami a kápolna jövőjét illeti, magam és a Hagyományörző Egyesület azt szeretnénk, ha valamilyen élő vallásos funkciója lenne, őseink buzgó példáját e téren is követve.

Gromon Andrásné
a Hagyományörző Egyesület elnöke

Szüreti mulatság - Lesefest - Vörösváron

Az érett szőlő leszedésével, majd musttá, borrá nemese-
désével összefüggő ünnepség, vigasság jegyében ren-
dezik minden szőlőtermő vidéken a szüreti ünnepséget,
vigasságot. Vörösvár polgárai és a Hermetvereim az el-
múlt évben élesztették újá ezt a szép szokást, s ha lehetsé-
ges az ez évi lesefest színvonala tartalmában, színes örö-
mében felülmúlta a múlt évi ünneplést is. A szüreti ünne-
pés a Fetter vendéglő előtti térségen kezdődött, ahol Szauer
Rudolf országgyűlési képviselőnk invitált borkóstoló-
ra, itt gyülekeztek felvonulásra a résztvevők, a zenekarok,
énekarok, táncsoportok, a felvonulás „gépesített egysé-
gei”: a feldíszített lovasfogatok, tűzoltóautó, a most nem
veszélyt-bajt elhárító mentőautók, – most vidámságot ki-
fejező szirénázásukkal. Lovas fiatalok, pónin ügető gye-
rekek, hintó, szőlőprést egyéb hagyományos kelléket szál-
lító lovaskocsik vezették fel a fiatalok táncsoportjait,
énekarokat, zenekarokat. Nem hiányoztak a huncutko-
dó bohócok sem, akik a gyanutlanul álmétkodásba merü-
lők arcát igyekeztek lekvárral csinosabbá tenni. Ami az
ünnepe spontán és őszinte örömét legjobban kifejezte a
vörösváriak tömege, mint túlradó folyam a felvonulás
soraiban, vagy az útszéleken mindenütt nézelődő, mo-
solygó vidám emberek sorfala volt az, ami minden elkép-
zelhetőt felülmúlt. Annak aki ma már csak képzeletben
idézheti fel a régi vörösvári lesefest korabali hangulatát,
talán nehezen érthető, mi az alapja a mai ünneplésnek? A
régidőkben Vörösvár valóban a szőlő-, bortermelés
klasszikus helye lehetett, erre mutatnak a körülvevő dom-
bok szőlőnek kedvező lankás oldalai. Az ilyen nevek, hogy
Placska, Karancs a szőlőföldek multbeli képzetét idézik,
amikor az a szőlés járta „az a lány akinek nincsen Placs-
kája az nem tud férjhez menni”. Ma már az említett vörös-
vári tájak, domboldalak nem mutatják ezt a multat, elva-
dult, elhagyott, elvett, vagy lakóterületté vált szőlőföldek,
vörösváron kívüliek vikend telkei-házai uralják a hajdani
szőlőtermelő környéket. Így juthatunk arra a gondolatra,
talán az egész ünneplés a nosztalgia művi felidézése? Így
mondhatnák a kétkedők, de ez természetesen nem így
van! Mi tehát az ünneplés, a lesefest újra élesztésének az
igazi alapja? Egy nép, egy nemzetiségi község életében a
legnagyobb formáló, megtartó erő a közösségben, az utó-
dokban továbbélő hagyomány, az az ősköztől származó,
talán tudat alatt élő szellemi örökség, ami a feledésből, a
szándékos elfeledtetés erőltetése ellenére is idézi az ősi
multat, az ősi kultúráját. Tiszta forrásként csobognak
elő ezek, a lélek mélyén élő jegyekből. Ezek élesztik újjá
az ünnepeket, egy nép, egy nemzetiség összetartozásának
érzéseit, az együtt örülést, a békés ünnepi hangulatba me-
rülést. Nem véletlen, hanem tartalmában gazdag az amit
átélhettünk, és az sem véletlen, hogy Vörösvár polgárai
igénylik ezeket. A hagyományok mélyen gyökereznek ki-
fejeződének azokban a szellemi műhelyekben, egyesüle-
tekben, ahol ezeket ápolják, művészi szinten fenntartják
és fejlesztik. Nem véletlenül, hanem törvényszerűen lé-

teznek a nagyhírű, Vörösvárnak mindig és mindenütt hír-
nevet, megbecsülést szerző ének-, tánc-, zenekarok, egyé-
ni művészek. Köszönet jár azoknak akik ezt művelik, akik
ezeket tanítják, fenntartják, e tüzek minden csihológjá-
nak, gyerekeknek, ifjaknak, érettebb művészeknek. Az
idei lesefest-re a Heimatverein szervezésében került sor.
Az egyesület vezetője, Spiegelberger János mondta: min-
dent megterveztünk, végig gondoltunk, mégis izgultunk,
hogy minden jól sikerüljön; hát jól sikerült, gratulálunk és
köszönjük. Külön színfolt volt, hogy nem csak a vörös-
váriak ünnepeltek, hanem legalább 200 külföldi vendég a
német partnervárosokból, egyesületekből: Wehrheim
(kórus), Gröbenzell (zenekar, Német-Magyar egyesület),
Heldenfingen, Altheim (zenekar). De itt voltak kedves
vendégeink, a most alakuló kapcsolatok keretében Erdélyből,
Désfalváról. Együtt vonultak velük a Torbágyi Nemzetiségi
Egyesület zenészei, táncosai, vendégeink. „Mi egy láncot képe-
zünk Hessentől Bajorországon, Magyarországon keresztül egészen
Désfalváig, bizonyoságul annak, hogy a határok átjárhatóak”:
mondotta Botzheim István polgármester úr, a vendégek fogadásán.
Ezen a fogadáson, majd felvonuláson részt vett Dr. Alexander
Arnot úr, Németország magyarországi nagykövete, aki a fel-
vonuláson szólt a vörösváriakhoz, gratulált a szép ünne-
péshez. Velünk volt Manhertz Károly professzor úr is,
több képviselő a német városokból. Üdvözlő beszédek
hangzottak el, kisebb-nagyobb ajándékokat adtak egy-
másnak. Nagy meglepetésnek számított, amikor Helmut
Michel úr Wehrheimből, 126.000 DM-et adott át a vörös-
vári egyesületek javára. E partnerváros tovább szándéko-
zik ápolni a kapcsolatokat, 20 vörösvári tanuló két hetes
tartózkodását az ottani iskolákban, kölcsönös diákcserét,
ezek fedezetére 2.000 DM-et adtak át. Mi tagadás jól jön,
de főként jól esik a vörösváriak egészének is nyújtott se-
gítség. Kedves színfoltja volt az ünnepi felvonulásnak,
amikor a Gilde vendéglő gazdasszonya és társai tele tál-
cákról kínálták a különlegesen finom söröket tartalmazó
poharakat, a felvonulóknak és vendégeknek. Az ünnepi
nap befejezéséig igen jól sikerült szüreti bál volt a Ha-
lastó Camping feldíszített, valóban szüreti önnepi hangu-
latot árasztó hatalmas termében és egyéb helységeiben. A
nagy számú vendégsereg étellel-itallal erősítette magát a
szolidabb és a fergeteges táncokhoz. Hajnali órákig tar-
tott a vidámság, a tánc, mindez igen békés örömben, szí-
nesen. Gratulálunk minden kedves résztvevőnek, rende-
zőnek, minden vörösvári polgárnak.

-szerk.-

Vendégünk Alexander Arnot nagykövet úr

Lovasok a szüreti felvonuláson

Énekkar, zenekar, vidám felvonulók

Levelek

Visszhang válasz Váradl Mónikának

Sajnálattal olvastam Stecki Anna lapjának októberi számában Váradl Mónikának „Harcmodor” című, a valóságot, a tárgyilagosságot megdöbbenően nélkülöző írását. Válaszra kényszerített, nemcsak megrágalmazásom miatt, hanem azért is, mert az állításokkal, csúsztatásokkal szemben a tényleges helyzetet szeretném a tisztelt olvasók elé tárni.

Az igen sajátos téma választás, majd a téves és szubjektív minősítések szerinti sorrendet követném a következőkben.

1. Teljes felelősségem tudatában kijelentem, hogy az „ominózus cikk” szerzőjét nem kerestem fel, tőle nem kértem számon semmit. A cikkben említett ma már nevetségesnek tűnő „megfélemlítés” távol áll életemeimtől,

mentalitásomtól. Nem történt számonkérés, de nem is volt arra szükség. A rám vonatkozók mellett, de konkrét személyre utalás nélkül közölt állítás rám nézve is sértő rágalmazás. Nem a „névalíró – pontosabban akinek a nevét aláírják egy más által írt cikk alá” felelős valakinek a személyiségét sértő írásért, hanem a lap szerkesztője. Az pedig teljesen más kérdés olyan emberek között, akik évtizedeken át jó barátságban, a nehéz időkben egymást segítve éltek, ha megszólítják egymást „mond, mit vétettem ellened?”

A cikk írója talán nem ért meg ilyen szituációt, ezt talán nem is értheti.

2. Óriási tapintatlanság és személyiséget sértő tett, valakik között egy legbensőbb tartalmat viszonyítani, ezt úgy kifejezni „melyikük a jobb keresztény”. A cikk írója ezzel valójában mindkét személyt megsértette, bár csak az egyiket szándékozott alaptalanul bántani. Egyébként teljesen téves csúsztatás az amire utalni szándékozott, nem személyek minősítéséről volt szó, egy elhangzott nyilatkozatnak kívánt más értelműt adni: arról volt szó mitől

keresztény szellemiségű konkrétan egy iskola. Tisztelt cikkíró, keresztény szellemiség e fogalom lényege: békeség szeretet felebarátaink között. Ezt a szellemiséget nem lehet mérni, ezt vállalni kell, az ember magatartásában kell tükröződnie. Hogy aztán mi címen keveri be az MDF-et, ha minden áron besározás a szándéka, akkor pontos tényekkel kell előállnia.

3. Az előbbieket csak felvezetése egy emberileg érthető szándéknak: védjük meg a barátnőnket minden áron. Valójában miért volt itt vita, számonkérés? Pedagógusokról is lévén szó, ideillő példa: az iskolában az egyik gyerek veri a másikat, aztán így védekezik: tanárnéni ő a hibás, nem hagyta magát verni. Nos, a sajtó vitának nem minősíthető történések ilyenek voltak. Bizonyítható, hogy a „Pilisvörösvár Ma” részéről, amióta e lapot szerkesztem soha sem volt támadás, valótlan állítás ama Lap ellen, szerkesztője ellen. Eltűrtük a sorozatos rágalmozó írásokat, végül válaszolnom kellett, úgy mint most az Ön esetében. Válaszunk mindig csak a tények feltárása volt, ha védtünk valakit, valamit, az az önkormányzat, vagy annak tagjai voltak. Ismételten felkérem Steckl Anna szerkesztőt, tegyen helyreigazítást a lapjában.

4. Kénytelen vagyok Önt kiigazítani, a „Pilisvörösvár Ma” nem az MDF helyi szervezetének lapja, hanem egy alapítvány. Ez a lap a harmadik évfolyamát élte, amikor bizonyos szerencsétlen, politikai jellegű szembenállással leplezve Steckl Anna és háttéré elhatározta: „a régi újság a patthelyzet folytán így konzerválva lesz, sorsát valószínűleg egy új választás után, egy új önkormányzat fogja rendezni”. Bevallom az új lapot a kiírt névén szándékosan nem említem, etikátlannak, kihívónak tartom ezt az önkényes, egyébként az élő lap hitelének rontását, amikor a nevét elvették. Ez jogilag is etikátlan, gyakorlati példával úgy fest: valakinek eltulajdonítják a kabátját, leplezés-ként egy új gombot varrnak rá, aztán ebben járnak, másokat megtévesztenek. Mindezekhez hozzátartozik, az MDF mint egyik lapalapító felajánlotta „eszmei” tulajdonrészét, anyagi hozzájárulását, legyen egy önkormányzati lap, amely objektíven tájékoztatja a polgárokat a község dolgairól. Érthetetlen ennek elutasítása, de ma már az elmúlt idő távlatából világossá vált és bizonyított, miért nem akarnak egy önkormányzati lapot, úgy mint a környező községekben van. A cél egy párttól függő „független lapot” kívántak létrehozni. Mindez „feketén-fehéren” bizonyítható Steckl Anna lapjával. Ismét egy vallo-más tisztelt olvasóink felé: a „Pilisvörösvár Ma” szerkesztését a vázolt történeti helyzetben csak azért vállaltam, mert az igazságosságot, a korrektséget sértették meg. Nem volt és nincs más szándékom, mint az objektív, tárgyilagos községi lapot az önkormányzat és a polgárok szolgálatában tovább vinni. E lapot sokak áldozatos munkájával önzetlenül írjuk és fejlesztjük, terjesztjük közreműködőink segítségével, a valódi függetlenség, pártoktól távortartás megőrzésével, anyagiakkal, munkával nem törődve. Hozzá tartozik Vörösvár presztizséhez, hogy úgy mint a környező községekben, legyen egy megjelenésében tartalmában megfelelő, mindig javítható helyi lap. Tovább menve Váradi Mónika vonalán, elismerem, minden

vágyam az, e lappal kapcsolatban, valóban azt szeretném, ha minél többen olvasnák, ne maradjon meg egyetlen példány sem, már csak azért sem, mert egy-egy példány nyomdai költsége magasabb mint a 25 forintos ár. További vágyam: a Jó Isten segítségével szeretném e lapot az ezután következő önkormányzatnak megőrizni, átadni, ha lehet folyamatosan fejleszteni. Ezekhez kérem Tisztelt Olvasóink támogatását, olyan elkötelezettséggel Vörösvár iránt, mint amilyet mint „idejött” érzek. Távortartom magam, Váradi Mónika további, politikai színezetű fejtegetéseitől, megjegyezve azt, hogy a Bildungszentrum építésének gondolata felmerülhetett már 1989-ben, de a megvalósítás már a jelen önkormányzatot dícséri, nem a lehetőséget, hanem a feltételeket teremtették elő 1991-92 években. Továbbá „nem csak a német tőke becsalogatása” történik az önkormányzatnak a külkapcsolatokra való törekvéseivel, hanem az állandó, folyamatos kulturális- szellemi kapcsolatok is célzottak. Olvasóink szíves elnézését, egyúttal megértését kérem ezen írásomért, azt vallom egy lap nem arra való, hogy személyeskedő vitákat bonyolítson, remélem, hogy ez az eset volt az utolsó. Egyet értek Váradi Mónika egyetlen állításával, megjegyzésével „vannak fontosabb dolgaink is”, igen, de miért foglalkozott teljesen felesleges dolgokkal, még, ha dühös is valamiért. Őszintén remélem tárgyilagosan felülvizsgálja állításait, amit leírt.

Dr. Havasi László szerk.

Az Ifjúsági Demokrata Fórum rendezvényeiről

Jó érzés volt olyan fiatalok között lenni, akik hasonlóképp vélekednek, érznek. Örömmel töltött el a tudat, hogy az ifjúságnak van olyan rétege, amely azon túlmenően, hogy a híradót vagy a lapokat figyelemmel kíséri, elmegy ilyen összejövetelekre, ahol kérdezhet, ötleteivel észrevételeivel előállhat.

A hangulat kítúnó volt, teljesen egyedülálló a beszédekét élőben hallani, amint azok gondolkodásra készítetnek, vagy veszélyekre figyelmeztetnek. Ezt az érzést csak az ismerheti meg, aki ott van a fiatalok közt, átérezve a lelkesedést, a tenniakarást.

Dél előtt Für Lajos honvédelmi miniszter mondott nagy hatást gyakorló beszédet. Ezt a belügyminiszter szónoklata követte. A délután folyamán az igen népszerű Katona Tamás válaszolt a feltett kérdésekre.

Antall József beszéde nagyszámban vonzotta az idősebb korosztályokat is.

Az összejövetel során több politikustól elhangzott, hogy az ifjúság szerepe fontos, mint 1948-ban 1956-ban. Arra is rámutattak, hogy egy napon ennek az ifjúságnak kell átvennie az ország irányítását, s ehhez nélkülözhetlen a demokratikus szellem, az összetartás.

Szegedi Zoltán

I.oszt. gimnazista Pilisvörösvár

PILISTEX
Minden egy helyen

**Textíliák, jogging- és póló-
anyagok, pamutkeelmék,
egyéb méterárúk, kellékek
napiéstartósélelmiszerek
nagyválasztékban.**

Pilisvörösvár, Fő út 117-119. Tel.: 30-372, 30-369

Ünnepi műsor az Idősek világnapja alkalmából

Mihályfi Béláné

Igen és nem

Nem akarok több szenvedést!
durvaságot, megnemértést.
Mikor a fájdalom az agyamig hatol
a nyugalom, a csend hol van akkor?

A józan ész miért nincs jelen?
Miért mondom még mindig, hogy nem!
Nemet mondok a halálnak még,
azt mondom, távozz nem megyek még.

Nemet mondok az egész világra,
ami gyűlölettel van tele, és bűnnel.
S ahol letépik a szeretet virágát,
és tüskékkel szórják tele, s tűzzel.

De, igent mondok ha látok egy nyíló virágot,
Uram mert érzem eljön a Te világod.
A gyötrenel tövise újra virág lesz, s lehajtom fejem,
Uram előtted, tévelygő leányod.

Igent mondok Uram, megköszönöm Neked,
hogy megfoghatom a Te áldott kezedet.
Vezess engem tovább, míg utam véget ér,
Igent mondok, s mindent megköszönök én.
Uram.

„Pilisvörösvár Ma” a nagyközség lapja, megjelenik havonta.

Felelős Kiadó: Botzheim István

Felelős szerkesztő: dr. Havasi László, Pilisvörösvár, Szent Erzsébet u. 14.

Készült a Tandem Kft. gondozásában